

3) Forening af flere Krav under samme Retssag (Kap. 23, §§ 249—254).

Flere Krav af samme Sagsøger mod samme Sagvolder kan fra først af forenes under een Retssag, selv om de hviler *paa forskellige faktiske og retlige Grunde* og er af *ulige Beskaffenhed*, naar Retten er kompetent med Hensyn til dem alle og samme Procesart er anvendelig paa dem 3: den »*objektive Kumulation*« bliver gjort helt fri. Angaaende den »*subjektive Kumulation*« bestemmes, at en saadan, for saa vidt Kravene ikke har fælles Oprindelse eller særlig Lovforskrift hjemler deres Forening, kun kan finde Sted, naar ingen af Parterne gør Indsigelse derimod, 3: Fordringen om Konnexitet eller særlig Lovhjemmel fastholdes. — Om Adgangen til *Intervention* bestemmes, at enhver, der tror sig i det hele eller for en Del berettiget til den Ting eller den Rettighed, som er Genstand for en Retstrætte i første Instans imellem andre, kan indtræde som *Intervenient* i Sagen, og at enhver, der har en retlig Interesse i, at en Part vinder en for Retten svævende Sag, kan indtræde i Sagen til denne Parts Understøttelse og faa Adgang til at ytre sig i Sagen. — Endelig hedder det med Hensyn til *Adcitation*, at Sagsøgeren kan andrage paa at maatte tilstævne (*adcitere*) Trediemand for at faa Dom over ham enten alternativt eller tilsammen med Sagvolderen, forudsat, at det ikke kan tilregnes Sagsøgeren som en Forsømmelse, at den paagældende Trediemand ikke fra Begyndelsen af er blevet inddraget under Søgsmålet.

4) Sagens Parter (Kap. 24, §§ 255—259).

og 5) Rettergangsfuldmægtige (Kap. 25, §§ 260—267).

Paa de heromhandlede Omraader holder Loven sig i det væsentlige til de bestaaende Regler.

6) Forligsmægling (Kap. 26, §§ 268—276).

Alle borgerlige Domssager i første Instans er Genstand for tvungen *Forligsmægling*, dog med følgende *Undtagelser*: